

— Ты добра мысль ми докара връхъ туй отгорѣ; ще обыварѣхъ яйца, и, кога връхъ, не ще бѣде мѣчно черупкытѣ имъ да попиѣхътъ сѣкаквы бои. Тѣхната пастрота ще угоди на дѣцата, увѣрена съмь.

Тази разумна и учена майка познаваше сичкытѣ корени и былкы, които даватъ бои, тя набра отъ тѣхъ каквыто ѣ трѣбаше за да боядиса жълты, сини, моравы и чървены яйца. Врѣхъ нѣкои отъ тѣхъ и по едно стихче написа.

„Тѣзи шерены яйца, рѣче воденчерина като гы видѣ, дусущъ отговарятъ на Великденскытѣ празници, по него време земята маха бѣлата си снѣжна покрывка и са покрыва съ хиледы хубавы шарове. Добрата ни гостянка прави по примѣра на Дѣда Господа, който дава вошкы да гы ѣдемъ за сладость и да гы глѣдаме за хубость. Той покрыва, черешата съ чървено, сливата съ синѣ; зарзалата съ жълто. Нейна милость прави съ яйцата тѣи сѣщо.

Презъ нея година първыя день на Възкрѣсеніе бѣше много хубавъ пролѣтенъ день, цѣль свѣтъ бѣше въскрѣсналъ. Слънцето разливаше сладостна топлина; по небето немаше облацы, бѣше ѣсно, извѣдрено; долиискытѣ ливады бѣхъ облѣчены съ млада, крѣхка зе-